

Un "inédit" de Charles Montandon : président du Conseil des patoisants romands : [1ère partie]

Autor(en): **Montandon, Charles**

Objektyp: **Article**

Zeitschrift: **Le nouveau conteur vaudois et romand**

Band (Jahr): **83 (1956)**

Heft 1

PDF erstellt am: **26.04.2024**

Persistenter Link: <https://doi.org/10.5169/seals-230010>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Inhalten der Zeitschriften. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern.

Die auf der Plattform e-periodica veröffentlichten Dokumente stehen für nicht-kommerzielle Zwecke in Lehre und Forschung sowie für die private Nutzung frei zur Verfügung. Einzelne Dateien oder Ausdrucke aus diesem Angebot können zusammen mit diesen Nutzungsbedingungen und den korrekten Herkunftsbezeichnungen weitergegeben werden.

Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. Die systematische Speicherung von Teilen des elektronischen Angebots auf anderen Servern bedarf ebenfalls des schriftlichen Einverständnisses der Rechteinhaber.

Haftungsausschluss

Alle Angaben erfolgen ohne Gewähr für Vollständigkeit oder Richtigkeit. Es wird keine Haftung übernommen für Schäden durch die Verwendung von Informationen aus diesem Online-Angebot oder durch das Fehlen von Informationen. Dies gilt auch für Inhalte Dritter, die über dieses Angebot zugänglich sind.

Un «inédit» de Charles Montandon

président du Conseil des patoisants romands

N'aussi pâ pouère, vu pâ menâ la lainga tan grantein !

Mèdamè, Médamusallè, Monsu,

L'è por mè 'na dzouye dè vo coodre la beinvegnâta a Pully, stu biau et gran velâdzo. Et vu vo dèvesâ on bocon dè ma coummena.

Pully l'è on tot villo velâdzo. Lai avai dza dè dzein perquie au fin fon do tein. Lai a dè ceintannè d'an, lè Pullièran l'ètan tot nai, avoué dè puchaintè bârbè que lau peindoillîvan tan qu'au bou-reuillon. Min dè vegnè, min dè tsan, rein quîè dè boû, avoué dè pouettè bîtè, dè z'or, dè lau et tot lo diâblio et son train. Pu san vegnâ lè z'Helvétè, pu dè z'Etalyein — lè Romain, que lau desan — que l'an essertâ lo paï et fé dè galèsè carrâie. L'è a stu momein que l'an inveintâ lè z'impoû et lè gratta-papâ. Adon lè Pullièran l'an pe rein mé ètâ a la tsache, l'an einvouyî lau bouébo a l'ècoûla, l'è porquîè au dzor dè vouè ne san pâ mé nai, mâ on bocon bliantset...

'Na vouerbetta apri, voitsé que s'amînan tsi no dè z'Allemand, que l'an fotu 'na saboulâie ai z'Etalyein. L'avan 'na fenna por sindico, l'avai a non la reine Berthe, et l'a passâ per Pully, du que no z'ain on vion que sè nomme lo tsemin dè la reine Berthe. Mîmamein que sta-ce l'ètai 'na tota bounna por felâ la quenoilleta a la sociètâ dè codoûra dè Pully.

Vo saidè prau que no z'ain z'u assebein dè mouèno, lai a 'na famille dè Pully que sè nomme dainse. Leu qu'amâvan tan lo bon vin, l'an pliantâ dè tsapon, dè vegnè, et Pully l'è vegnâ on velâdzo dè vegnolan. Bein sù que lai avai dè dzalau, que l'avan einvia dè robâ noûtra venaindze. Vegnîvan dè la Gre-vîre : l'a faillu sè taupâ avoué leu bein dè iâdzo.

On pâ dè tein apri, remé dè tîte carrâie que vîgnan no trovâ. Bein sù, Pully l'è tan galé. L'è por çain que lè Moutsè san adi sobrà tsi no, bernicle por lè fère fotre lo can. Lau bouébettè l'an rongnâ lau quètsè, l'an coummeincî a frèquentâ avoué noûtrè valottet, et pu l'è bon. Mâ stau tserropè no z'an fé a payî lo dîmo, et adin lo vin que troillîvan au Priorâ. Lai a oncora a Bîmon lo tsemin iô lè tserroton dè Berna fasâvan passâ lè bossettè qu'avan robâ a Pully.

Vo saidè assebein qu'avoué lè bailli, lè z'incourâ l'an doutâ lau gredon, du adon sè san nonmâ menistro ! Pu lai a z'u la rèvoluchon, et no z'ain fotu vya lè bailli. Dè coo dè sorta, cliau qu'an tegnâ fermo lo drapé dè la libertâ, et avoué leu lai avai on Pullièran, Sanson Reymondin, que demaurâvè a la Perraudetta.

Mâ vo z'é prau dè z'autro iâdzo, noûtron prèsidein sâ bein mî lo fère que mè.

(A suivre.)

Le patois à la radio

Bravo et merci au sympathique syndic du « Quart d'heure vaudois » pour sa leçon de patois aux petits auditeurs de Radio-Lausanne, à l'occasion de la fête vaudoise du 14 avril (*Por la fîta dau quatooze*).

